

Written by மாதவி
Thursday, 20 October 2016 09:00 -

இந்தப் பாலவைனம் நனயைது. ஏன் விமான நிலையத்தில் றடெட்புள் இல்லையா? ஓரு கோலா இல்லையா? என்று எனமீ து கோபமாகவோ பரிதாபமாகவோ நீங்கள் கடைகலாம்.

நீங்கள் சொல்வது போல் அந்த ரடெட்புல் எனக்குள்ளும் இருக்கு, வளியியேும் இருக்கு. கோக் அது பார்த்து என்னகை கடுப்பதே திக் கொண்டு இருக்கு. இருந்தும் நான் கண்டுகொள்ளாமல் இருக்கிறேன் என்றால் காரணம், அதைவணைபிக் குடித்தால் எனக்கு உடனம் போகவணைடும். அப்பி போகும் போது அவள் வந்து இறங்கிவிட்டாள் என்றால். அட்டா இதுதான் டா காதல். ஏன் என்றால் என்னுடைய வயது அப்பி.

பரீட்சைக்கு போகும்பு முன்னர் படித்தது எல்லாம் ஓரமுறை இரமை டீட்டிப்பார்ப்பது போல், மனம் அவளிடன் கதைத்தலைலாம் இரமை டீட்டிப்பார்க்கின்றது. நான் பசீயமுதல் வாத்தலை உனக்கு என்னைப் பிபிக் காவிட்டால் நீ விலகலாம். உன்னை எனக்கு பிபிக் காவிட்டால் நான் விலகலாம். எதற்கும் ஓரவருடம் வாழ்ந்து பார்ப்போம். அதன் பின் முடிவெடுக்கலாம்.

அவள் பசீயமுதல் வார்த்தலை எனக்கு உங்களில் பிபித்ததே காதலில் முதுமை பற்ற உங்கள் வளியிடயான பசீசு. காதலுக்கு காமம் தேவதைதான் அதனைவிடவும் கடந்து நிற்பது பரிவும் பாசமும் தான்.

இது என்னிடம் இருப்பதாக அவள் சொன்ன பின்புதான் அதை நானே தேடிக் கண்டுகொண்டேன். இல்லை என்றால் காதலிக் கத் தொடங்கி ஆறுமாதமாக அவளாக்கு மாதா மாதம் பலநூறு யிரோக்கள் பல கிரியாவிற்கு அனுப்பி இருப்பனோ? இல்லை இப்பவும் நான் அனுப்பிய பணத்தில் தானே பறந்து வந்து கொண்டிருக்கிறாள்.

நீ வந்ததும் நாம் கிறிக் நாட்டுக்கு விடுமுறை போகலாம் என நினைக்கிறேன் நீ யும் வருவாயா. என்று கடைத்தற்கு - இது என்ன களே வி! நீங்கள் என்கணவன். நான் உங்கள் மனைவி. நீங்கள் சொல்லும் இடம் போகும் இடம் உங்கள் முடிவே எனது முடிவும் என்றாள்.

இது எதுவோ நான் முன் விரும்பிப் பார்க்கும் இந்தி படத்தில் வரும் ரோமானஸ் மாதிரி இருந்தது.

நான் அதிகம் என காதலை வளியிடபுத்த பசீசுவது குறவை. ஒன்றே ஒன்று மட்டும் அபிக் கடி சொல்வனே. எனக்குப்பிறகு யாவும் உனக்கே என்று.

அவள் கண்ணில் நீர்த்தும்பு பார்வை ஒன்று பார்ப்பாள். அவள் கண்ணீர்த்துளிகள் ஸ்கைப், பஸேரமை இதலை எல்லாம் தாண்டி, என நடுசில வழியும்.

இந்தக் கண்ணீர்த்துளி அவளின் காதலின் அறிகுறியா? அது என்ன குறி? அதனைக் குறிப்பாகச் சொல்லமுடியாத பி அவள் உதலுகளும் சிலிர்க்கும்.

அவள் ஸ்கைப்பில் எனக்கு தந்தமுத்தங்கள் எதுவும் வந்து சரேவில்லை. இப்பதான் டிலிவறியாகப் போகிறது என்ற எண்ணம் என்னை பறக்கவும், பதறவும், வகைகிறது.

இதோ பல்கிரியாவில் இருந்து வந்த விமானம் தரையைத் தொடர்விட்டது. அதன்

Written by மாதவி
Thursday, 20 October 2016 09:00 -

அதிர்வுகள் என நடுஞ்சூக்குள். இமகைகாமல் வரும் வழிபார்த்து நிற்கின்றனே. அவள் வருவாளா? வந்துவிட்டாள் என்று எண்ணவே உடல் வியர்க்கிறது.

ஓவ்வொருவராக வருகிறார்கள். தபிரத்தில் வரும் பணைகள் எல்லாம் எனக்கு அவளாகத் தோன்றினாலும் அருகில் வர அவளற்றுப் போகிறார்கள்.

விமானம் வந்து ஒரு மணி நேரமாகிவிட்டது. ஓடிக்கொண்டு இருந்த லகசே பிலெட்டும் நின்றுவிட்டதாக, கணனி காட்டுகிறது. விமானம் திரும்பிச் செல்வதற்கான நேரம் அட்டவணையில் போடப் பட்டுள்ளது.

நான் அவளுக்கு போன் எடுக்கிறேன். பதில் இல்லை. சற்று நேரத்தில் ஒரு எஸ் எம் எஸ் வருகிறது. நான் விமானத்தை விட்டுவிட்டேன். அடுத்த விமானத்தில் அடுத்த வாரம் வருகின்றனே உடன் ரிக்கற்போட காசு அனுப்பவும். I Miss U என்று எழுதி இருந்தது.

நான் உடன் எந்த விமான நிலையத்தில் இப்போ நிற்கிறாய் என்று எழுதினேன் பதில் வந்தது. பசேசு வரவில்லை. அதுவும் எழுத்தில்தான் வந்தது.

அதனை அப்படியே இன்பமசேன் இடத்தில் காட்பிக் கட்டேட்டேன். இந்த இடத்தில் இருந்து டோட்மண்டுக்கு எப்ப விமானம் வரும் என்று. அவள் சகெப்பண்ணிவிட்டு சிரித்துக் கொண்டே சொன்னாள் இப்படி ஒரு விமானநிலையம் பல்கரேயாவிலும் இல்லை. இப்படி ஒரு விமானத்தில் இலக்கம் தொடங்கு வதும் இல்லை, என்றாள். சனெற மாதமும் நீங்களா வந்து என்னகை கட்டேட்ட நீங்கள் என்றாள். நான் அவனில்லை என்று கொண்டே இலக்கத்தைப் பார்க்கின்றனே.

AGE 70-26/ 44

கட்ட்பிக் கழித்துப் பார்க்கின்றனே

என் 70 இருந்து அவள் 26 போனால் வருவது 44

அவள் கணக்குச் சரிதான்.

எனக்குப்பிறகு எல்லாம் உனக்குத்தான் என்று என் பனெசனகை கற்றும்போது, அவள் உதடுகள் குவிந்ததின் அர்த்தம் இப்பபுரிந்தது.

- 00000

0000000000 (April 2016)